

— piespriest otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kuri radušies prasītājam.

**Izvirzītais pamats:**

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

---

**Prasība, kas celta 2018. gada 30. maijā – Enterprise Holdings/EUIPO (“E PLUS”)**

(Lieta T-339/18)

(2018/C 268/52)

Tiesvedības valoda – angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: *Enterprise Holdings, Inc.* (Saint Louis, Misūri, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: *D. Farnsworth, Solicitor*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

**Informācija par procesu EUIPO**

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “E PLUS” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 377 079

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtnās padomes 2018. gada 15. marta lēmums lietā R 2141/2017-4

**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pieņemt reģistrācijai pieteikumu publicēšanai;
- piespriest *EUIPO* segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

**Izvirzītais pamats:**

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta pārkāpums.

---

**Prasība, kas celta 2018. gada 1. jūnijā – BNP Paribas/ECB**

(Lieta T-345/18)

(2018/C 268/53)

Tiesvedības valoda – franču

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: *BNP Paribas* (Parīze, Francija) (pārstāvji: *A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi* un *M. Dalon*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

## Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt ECB 2018. gada 26. aprīļa lēmumu Nr. ECB-SSM-2018-FRBNP-17, ciktāl ar to ir noteikts atskaitīt neatsaucamas maksājumu saistības (NMS), kas noteiktas pret vienoto noregulējuma fondu (VNF), valstu noregulējuma fondiem un valstu noguldījumu garantiju sistēmām (VNGS) attiecībā uz pirmā līmeņa pamata kapitālu individuālā, subkonsolidētā vai konsolidētā līmenī, it īpaši 9.1., 9.2. un 9.3. punktu;
- piespriest ECB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

## Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz juridiskā pamata trūkumu. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka ar strīdīgo lēmumu tiek izveidots jauns vispārpiemērojams noteikums, kurš skaidri pārsniedz juridisko ietvaru, kas regulē atbildētājas prudenciālās uzraudzības uzdevumu īstenošanu.

Turklāt, pieņemdama lēmumu, iepriekš neizvērtējot maksātspējas un likviditātes risku un neņemot vērā prasītājas riska profilu, atbildētāja esot pārsniegusi pilnvaras, kas ir paredzētas Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņiem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.) (turpmāk tekstā – “VUM regula”), 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 16. pantā.

Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka VUM regulas 16. panta 1. punkta c) apakšpunktā ECB nav pilnvarota rīkoties, lai nodrošinātu “labāku informāciju par riskiem”, un ka VUM regulas 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 16. panta 2. punkta d) apakšpunktā nav atļauts veikt prudenciālus pasākumus attiecībā uz ārpusbilances posteņiem.

2. Otrais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl atbildētāja esot kļūdaini interpretējusi Kopienų tiesību aktus, ar kuriem kredītiestādēm ir noteikta iespēja izmantot neatsaucamas maksājumu saistības (turpmāk tekstā – “NMS”), lai segtu daļu no savām saistībām pret noregulējuma fondiem un noguldījumu garantiju sistēmām. Apstrīdētais lēmums esot pretrunā piemērojamo noteikumu mērķiem un sasniedzamajam rezultātam, jo tajā neesot ievērots likumdevēja nodoms, kas ir pausts šo instrumentu ieviešanā. Līdz ar to minētais lēmums laupot attiecīgajiem noteikumiem to lietderīgo iedarbību.
3. Trešais pamats ir par samērīguma principa pārkāpumu, ciktāl NMS atskaitījuma no pašu līdzekļiem noteikšana esot neatbilstoša un nevajadzīga attiecībā uz tikai hipotētisku un jau segtu risku. Prasītāja uzskata, ka šis pasākums esot nesamērīgs, ņemot vērā pašas ECB izvirzīto mērķi, proti, “sniegt adekvātu informāciju par finanšu riskiem”.
4. Ceturtais pamats ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā un labas pārvaldības principa pārkāpumu. Prasītāja apgalvo, ka, izvēloties izmantot līdzekli (pašu kapitāla atskaitījumu), kas ir acīmredzami nepiemērots izvirzītajam mērķim (sniegt adekvātu informāciju par riskiem), atbildētāja esot pārkāpusi labas pārvaldības principu, ciktāl tā pati nav izdarījusi atbilstošus secinājumus par saviem vērtējumiem.